

از کدام سونامی حرف می‌زنید؟

به گزارش شبکه اطلاع رسانی هرمز؛ سونامی یکی از بلایای طبیعی است که در معنا و محتوا بار منفی دارد. با این حال چندسالی است وارد ادبیات مسؤولان و متولیان سفر و گردشگری کشور شده است، نه از این نظر که آسیب و خسارت ناشی از سفرهای بی‌برنامه و مدیریت‌نشده را نشان دهند، بیشتر از آن جهت که حرکت جمع زیادی از مسافران را نوید می‌دهند که آن جمعیت خودانگیخته را به موج‌های بزرگ سونامی تشبیه می‌کنند، جمعیتی که قرار است محرک اقتصاد باشد.

انتظار متولیان گردشگری کشور این است که پس از سرکوب دوساله تقاضای سفر و محدودیت‌های تردد، حالا که واکسیناسیون به درصدی منطقی رسیده است، جمع زیادی از مردم در تعطیلات نوروز سفر بروند. در این میان، مسؤولانی که خود تصمیم‌گیرنده سفر هستند به دستگاه‌های دیگر هشدار می‌دهند که امکانات را بسیج کنند تا پاسخگوی آن حجم سفر پیش‌بینی‌شده یا سونامی که قرار است راه بیافتد، باشند. اما فعالان گردشگری و مجریان سفر اظهارنظر دیگری دارند، بسیاری از آن‌ها این سفرها را درآمدزا، توزیع‌کننده ثروت و نجات‌بخش اقتصاد و بیکاری نمی‌دانند، چرا که آمارهای پیش از کرونا که هنوز معیشت مردم به وضع امروز نبود، حکایت از این داشت که بیش از ۷۰ درصد جمعیت مسافر در خانه‌های آشنا یا بستگان اقامت دارد. ضمن آن‌که ۴۰ درصد جمعیت کشور هم نمی‌توانند سفر بروند و با دستمزدهای موجود، ۳۰ درصد از کارکنان دولت هم هرگز سفر نمی‌روند.

گزارش تحلیلی مرکز پژوهش‌های مجلس که به تازگی منتشر شده است نیز با بررسی داده‌های آماری موجود و در دسترس بین سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۸ تایید می‌کند که در این مدت، توزیع سفر بین خانوارها به شکل عادلانه‌ای رخ نداده و این شکاف رفاهی، موجب شده تا خانوارهای بیشتری به فکر کاهش هزینه‌های سفر باشند.

این بررسی‌ها نشان می‌دهد افزایش فشارهای اقتصادی و نبود زیرساخت‌های حمل و نقلی در دسترس و باکیفیت، گرایش گردشگران داخلی به سفرهای غیرقابل برنامه‌ریزی و مبتنی بر ماشین شخصی را نیز افزایش داده است. همچنین، تمایل خانوارها به کاهش هزینه‌های سفر و به طور خاص، هزینه‌های اقامت از یک سو و از سوی دیگر برنامه‌ریزی آزادانه سفر بدون مقید شدن به یک تور گردشگری در شرایط موجود، بدون نقش نبوده است. استفاده از خانه اقوام و دوستان برای کاهش

هزینه اقامت، استفاده از ماشین شخصی برای کاهش هزینه حمل و نقل، استفاده نکردن از تورها برای کاهش هزینه‌های سفر، پیامد کاهش کیفیت گردشگری داخلی است که از وضعیت اقتصادی خانوارها حاصل شده است.

سوی آمار و پژوهش‌ها، ارزیابی سطح بازار نیز نشان می‌دهد توان اقتصادی در سال‌های کرونا آنچنان که تصور می‌شود اجازه نمی‌دهد سفر در بین خانوارها عادلانه توزیع شود و طیف و قشر بیشتری برای سفر هزینه کنند.

امیرپویان رفیعی شاد، رییس هیأت مدیره انجمن صنفی دفاتر سفر هوایی، گردشگری و زیارتی در استان تهران که به لحاظ استانی بیشترین تمرکز دفاتر خدمات مسافرتی و خروجی مسافر را در کشور دارد، با توجه به انتظاری که برای سونامی سفر به‌ویژه در تعطیلات نوروز کشیده می‌شود، در گفت‌وگو با ایسنا نخست به بررسی وضعیت سفرهای خارجی ایرانی‌ها پرداخت و اظهار کرد: ثبت‌نام برای تورهای خارجی خیلی محدود است. فقط قشر خاصی از جامعه توان مالی سفر به خارج از کشور را دارند. استقبال زیادی از سفرهای خارجی نمی‌شود که اصلی‌ترین علت آن، افزایش نرخ ارز، کاهش ارزش پول ملی و متعاقباً افزایش هزینه خدمات است.

او با اشاره به این‌که سفر ربط مستقیمی به اقتصاد دارد، اضافه کرد: در ایران الزام سفر وجود ندارد. کرونا هم به این جریان دامن زده است. از طرفی، افزایش نرخ‌ها و شناسایی سویه‌های جدید کرونا، شرایط را برای سفر غیرقابل پیش‌بینی کرده است.

رفیعی‌شاد ارزیابی خود از سفر در تعطیلات نوروز را با توجه به هشدارها و اشاره‌های مکرر مسئولان درباره سونامی سفر، پس از دو سال سرکوب تقاضاها و محدودیت‌ها، چنین روایت کرد: قطعاً مردمی که دو سال در فشار محدودیت‌های کرونا بودند از سفر استقبال می‌کنند، اما وضعیت اقتصادی مردم را هم باید در نظر گرفت. سوال ما این است آیا سفرهایی که در تعطیلات نوروز قرار است انجام شود و نسبت به حجم آن ابراز خوشحالی می‌کنند، منظور همان سفر با اتومبیل شخصی و اقامت در خانه اقوام و خویشان یا ویلای شخصی و کرایه‌ای است، یا سفرهای هوشمند و مدیریت‌شده؟

او افزود: ارزیابی‌های ما از بازار سفر نشان می‌دهد که همچنان از سفر با آژانس و تور استقبال نمی‌شود، در صورتی‌که معتقدم به دلیل

آن‌که در این سفرها از مراکز اقامتی تحت نظارت و کنترل‌شده به لحاظ بهداشتی استفاده می‌شود، پروتکل‌های کرونا را هم بهتر می‌توان رعایت کرد.

رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی دفاتر سفر هوایی، گردشگری و زیارتی استان تهران درباره هزینه سفر که بنا بر اظهار نظر برخی کارشناسان، مسافرت به‌ویژه با تور را از سبد بیشتر خانوارها خارج کرده است، گفت: آژانس واسطه ارائه‌دهندگان محصول گردشگری و مصرف‌کننده است. وقتی قیمت بلیت، هتل، کرایه اتوبوس و غذا بالا است، طبیعی است که هزینه سفر بالا می‌رود، با این شرایط آژانس حتی اگر بخواهد، نمی‌تواند سود بیشتری برای خود در نظر بگیرد. هرچند صاحبان مراکز اقامتی و هتل‌ها هم در وضع مشابه آژانس‌داران به سر می‌برند، وقتی قیمت گوشت، مرغ، سایر اقلام خوراکی، مواد شوینده، دستمزدها و بیمه بالا رفته است، هتل‌دار چه کار می‌تواند انجام دهد؟ اداره مالیات وقتی بهای تمام‌شده را می‌بیند فکر می‌کند سود تاسیسات گردشگری بالا رفته پس مالیات را افزایش می‌دهد. این زنجیره باعث می‌شود بهای تمام‌شده سفر بالا برود. همان‌طور که آژانس‌ها سود چندانی از تورهای مسافرتی ندارند، واحدهای اقامتی هم با این هزینه‌ها فقط گذران اوقات می‌کنند، مخصوصاً این‌که همه ما حدود دو سال است فقط ضرر می‌دهیم.

این فعال گردشگری اظهار کرد: باید طور دیگری برخورد شود، تاسیسات گردشگری دو سال پرضرر را گذرانده‌اند، باید برای خروج از این وضعیت اورژانسی کاری انجام داد. از دولت توقع پرداخت پول نداریم، چه بسا که تسهیلات جبرانی خسارت کرونا را هم که دادند عده زیادی فقط بدهکار شدند و زیر قرص‌های سنگین رفتند. باید تمهیدات دیگری سنجیده شود، معافیت مالیاتی، بیمه و حامل‌های انرژی برای مدتی اعمال نشود. این‌ها در اختیار دولت است و می‌تواند راحت با حذف دوره‌ای آن‌ها به بهبود وضعیت گردشگری کمک کند.

رفیعی‌شاد بیان کرد: همه جا حرف از گردشگری است، از این نظر که درآمد آن می‌تواند جایگزین نفت شود، اوقات فراغت جامعه ایرانی را پوشش دهد، نرخ رشد بیکاری را کم کند، توزیع ثروت و پراکندگی درآمد در کشور داشته باشد. در همه دولت‌ها و در تمام انتخابات‌ها، شعار گردشگری و حمایت از بنگاه‌های زودبازده اقتصادی داده می‌شود و از تولید اشتغال و درآمد و افزایش تولید ناخالص داخلی و ملی سخن می‌گویند، با این حال توجهی به محتوا و حرف‌هایی که خودشان می‌زنند ندارند و هنوز هم پیش پای آن سنگ می‌اندازند.

انتهای پیام